

تحولات عظیم: چگونه یک سکتور بشردوستانه در بحبوحه آشفتگی به زلزله 2025 افغانستان پاسخ داد

مجموعه مقالات ابتکار
تحقیقات سریع بشردوستانه

اکتبر 2025

این گزارش جدید ترین مقاله از مجموعه بررسی های سریع است که توسط Humanitarian Outcomes تحت ابتکار تحقیقات سریع بشردوستانه (HRRI) انجام شده است که توسط مرکز نوآوری بشردوستانه انگلستان (HRRI) - UKHIH با UK-Aid از اداره امور خارجه، کشورهای مشترک المنافع و توسعه (FCDO) تمویل و حمایت شده است. این بررسی در سپتامبر سال 2025 انجام شد و شامل مصاحبه با 39 صاحب نظر به شمول 20 نشست حضوری با رهبران جامعه و باشندگان مناطق آسیب دیده کنر و ننگرهار بود. این تحقیق بر مبنای کارهای قبلی انجام شده تحت پروژه HRRI توسط ابتکار یادگیری استراتژیک افغانستان (2023) و بررسی معضلات اخلاقی در افغانستان (جون 2023) استوار می باشد.

پژوهشگران / همکاران:

Paul Harvey, Orzala Nemat, Abby Stoddard and Glyn Taylor.

این گزارش منعکس کننده دیدگاه نویسندگان، بر اساس شواهد جمع آوری شده است. برای کسب معلومات بیشتر لطفاً از طرق ذیل تماس بگیرید info@humanitarianoutcomes.org یا info@ukhih.org

این کار تحت این مجوز اجرا شده است: CC BY-NC-ND 4.0.

اعتبار عکس، تصویر جلد: (2022) Murewa Saibu via Unsplash

اعتبار عکس، صفحه 8: (2025) Moez Popalzai via Shutterstock
عنوان تصویر: خسارات زلزله - هفتم سپتمبر 2025 - کنر - افغانستان

این گزارش با استفاده از ترجمه ماشینی ترجمه شده است و متن نهایی به طور کامل توسط یک زبان شناس بومی ویرایش شده است.

فهرست مطالب

1

خلاصه اجرایی

1
1
2
2
2
3

پاسخ فوری شایسته، پوشاندن شکاف های عمیق تر
تامین بودجه به شدت کاهش یافته، تهدید کننده بهبودی و حمایت مداوم
تداوم و بدتر شدن محرومیت جنسیتی
رسیدگی به شدت اندک به صحت روانی
ناتوانی در سازگاری با ساختارهای منسوخ شده
توصیه ها

6

1. مقدمه

6
7
7
8
8
8

هدف و پرسش های پژوهش
روش ها
مصاحبه ها با صاحب نظران کلیدی
بررسی داده ها
بررسی اسناد
محدودیت ها

9

2. شروع قوی، شکاف ها و چالش های در حال ظهور

9
9
11
11
11

روزهای اول: تأثیر بحران و واکنش فوری
یک پاسخ قوی زودهنگام
ارزیابی نیازها به خوبی هماهنگ شده است اما اعداد در ابتدا بیش از حد تخمین شده بودند.
چالش های دسترسی و گزارش های فساد
شکاف پوشش دهی و شمولیت

13

3. یک واقعیت جدید: پاسخ بشردوستانه در افغانستان پسا-USAID، تحت کنترل طالبان

13
15

بهبودی نامشخص
تشدید قریب الوقوع بحران: کمک های امدادی بدون ایجاد تاب آوری (resilience building)

17

4. محروم سازی جنسیتی در پاسخ به زلزله و مشکل اخلاقی 'راه حل های موقت/میانبرها'

18

دیگر یک معضل نیست؟ سازگاری کارکنان بشردوستانه با محرومیت جنسیتی

20

5. نتیجه گیری ها و پیامدهای عملی

24

منابع

26

ضمیمه: افراد مصاحبه شده

خلاصه اجرایی

زلزله ای که در 31 آگست 2025 در شرق افغانستان رخ داد یک شوک ویرانگر برای جوامع کوهستانی کنر و ننگرهار و یک آزمون برای سکتور بشردوستانه بود که در شرایط کاملاً تغییر یافته فعالیت می کند. چگونه سیستم به یک فاجعه ناگهانی در شرایط کاهش شدید بودجه های بشردوستانه و یک کشور میزبان طرد شده پاسخ می دهد؟

یک تیم تحقیقاتی پاسخ به بحران را در هفته های پس از فاجعه مورد بررسی قرار دادند و مصاحبه های محلی را با افراد آسیب دیده و پاسخ دهندگان محلی و همچنین نهادهای بشردوستانه ملی و بین المللی و نمایندگان تمویل کنندگان انجام دادند. این گزارش یک تصویر فوری اولیه از پاسخ را ارائه می دهد، چالش ها و نقش های بازیگران مختلف را در یک چشم انداز تامین مالی کاملاً تغییر یافته بررسی می کند و همچنین هزینه های اخلاقی و عملیاتی محرومیت سیستماتیک زنان را مورد تجزیه و تحلیل قرار می دهد.

پاسخ فوری شایسته، پوشاندن شکاف های عمیق تر

واکنش سریع به زلزله تعهد و مسلکی بودن بازیگران افغان و بین المللی را نشان داد که تحت محدودیت های فوق العاده کار می کردند. مقامات محلی، سازمان های اجتماعی و رضاکاران در عرض چند ساعت بسیج شدند و بیشتر گروه های امدادی در مدت دو روز فعال شدند که این یک بهبود نسبت به پاسخ به زلزله هرات در سال ۲۰۲۳ را نشان می دهد. اکثر مصاحبه کنندگان تایید کردند که کمک های اولیه به سرعت به مناطق آسیب دیده رسید و به طور عادلانه توزیع شد. با این حال، برخی از موارد فساد و انحراف کمک ها سخن گفتند و شکاف های قابل توجهی در پوشش و دسترسی در روزها و هفته های بعدی آشکار شد. دسترسی به چندین قریه چندین روز طول کشید، در حالی که چندین قریه دیگر به دلیل مشکلات دسترسی به آنها از اولویت کمک رسانی خارج شدند. خدمات امدادی در کمپ های موقت برای افراد آسیب دیده متمرکز شده بود اما کمبود جدی در پناهگاه های اضطراری (خیمه ها)، آب پاک و مراقبت های صحنی و روانی - به ویژه برای زنان - ادامه دارد و نگرانی ها در مورد عدم تامین نیازهای زمستانی با کاهش دمای هوا در حال افزایش است.

تامین بودجه به شدت کاهش یافته، تهدید کننده بهبودی و حمایت مداوم

میزان خسارت به سیستم کمک های بین المللی ناشی از انحلال برنامه کمک های خارجی ایالات متحده و نیز کاهش بودجه سایر تمویل کنندگان عمده غربی، در تامین بودجه ضعیف برای درخواست کمک هماهنگ شده به رهبری سازمان ملل متحد (سازمان ملل متحد) کاملاً آشکار است. اگرچه وضعیت هنوز در حال تحول است، اما تامین بودجه برای شرایط اضطراری به طور قابل توجهی کوچکتر از فجایع گذشته در کشور خواهد بود. این درحالیست که زلزله سال 2025 مرگبارترین و مخرب ترین زلزله در دهه های اخیر است. موفقیت پاسخ فوری تا حدی به سازمان های امدادی متکی بود که ذخایر باقیمانده خود را مصرف می کردند و منابع مالی موجود خود را دوباره برنامه ریزی و سازماندهی می کردند. بعید است که منابع مالی دوباره سازماندهی شده و ذخایر تخلیه شده دوباره به طور کامل پر شوند و این امر نیازهای اضطراری آینده و خدمات اساسی در سراسر کشور را در معرض خطر قرار می دهد. شکاف طولانی و دوامدار بین پاسخ اضطراری و بهبودی از بحران با کاهش بودجه های امدادی به طور کلی بیشتر و وسیع تر خواهد شد. الگویی که در آن فقط بودجه اضطراری تامین می شود خطر تثبیت یک چرخه پاسخ به بحران بدون بهبودی را افزایش می دهد که باعث از بین بردن تاب آوری (resilience) جوامع می شود.

تداوم و بدتر شدن محرومیت جنسیتی

گروه های امدادی تا حد زیادی ابراز رضایت کردند که مقامات محلی تعداد اندکی از کارکنان زن که برای ارزیابی نیازمندی ها و ارائه خدمات برای زنان در مناطق آسیب دیده مستقر شده اند را مانع نشدند و اجازه دادند خیمه ها و فضاهای امن برای زنان برپا شود تا به آنها اجازه دسترسی به کمک ها و خدمات داده شود. از آنجا که زنان از تعامل با مردان غیرمحرّم منع شده اند، پاسخ دهندگان زن برای رسیدگی به نیازهای زنان آسیب دیده از فاجعه ضروری هستند، با این حال محدودیت های سیستماتیک در مشارکت آنها تعداد آنها را به شدت کاهش داده است. در عین حالیکه واکنش به زلزله در شرق در جریان بود، کارکنان زن نهادهای سازمان ملل متحد در جاهای دیگر کشور با موانع جدید مواجه بودند. نگرانی هایی وجود دارد که محدودیت ها بر زنان ممکن است پس از عبور از مرحله حاد پاسخ به زلزله بیشتر شوند.

این که نهادهای بشردوستانه تحمل اولیه مقامات دفاکتو نسبت به امدادرسان ها و کارکنان صحتی زن در پاسخ به بحران را یک خبر خوب ارزیابی می کنند نشان می دهد که چگونه پنجره پذیرش آنها تغییر کرده است. پس از خشم اولیه و بحث دردناک داخلی، اکثر گروه های امدادی با محدودیت های طالبان بر کارمندان زن سازگار شده اند و هزینه های اضافی و تأخیرهای مرتبط با ترانسپورت و اسکان جداگانه و محرم (همراهی بستگان نزدیک مرد) را پذیرفته اند. در حالیکه عدم رعایت آن به معنای اخراج از کشور خواهد بود، اما پیروی از هر فرمان جدید مقامات دفاکتو، سازمان های امدادی را به خاطر عادی سازی و همکاری شدن در نقض حقوق بشر زنان افغان در معرض انتقاد قرار داده است.

رسیدگی به شدت اندک به صحت روانی

اعضای جامعه مصاحبه شده برای این بررسی، عموماً اثرات سلامت روانی فاجعه و نیاز فوری به حمایت روانی اجتماعی در میان بازماندگان آسیب دیده را گزارش دادند. با این حال، رسیدگی به این نیازها با توجه به شکاف های تامین مالی فعلی و محدودیت های امدادگران زن همچنان بسیار چالش برانگیز است. رسیدگی به بحران نیاز به رویکرد های جدید و ارائه دهندگان جایگزین دارد، در عین حال گزینه های از راه دور به دلیل دسترسی ضعیف به اینترنت محدود شده اند. فراتر از مراقبت های مستقیم صحت روان، بازگشایی مدارس، آموزش اضطراری اطفال، ایجاد فضاهای امن برای زنان و اطفال، برنامه های شامل سازی معلولین و برنامه های امرار معیشت می توانند به کاهش تلفات روانی اجتماعی کمک کنند. ارائه خدمات صحت روانی حتی قبل از زلزله ناکافی بود و امروزه ظرفیت سیستم حتی بیشتر از قبل، محدود تر است.

ناتوانی در سازگاری با ساختارهای منسوخ شده

این زلزله نشان داده است که چگونه سیستم بشردوستانه بین المللی که به شدت توسط کاهش تامین بودجه از سوی ایالات متحده آسیب دیده است برای مدیریت فاجعه های متوسط به مشکل بر می خورد، زمانی که یک شوک حاد به جمعیتی وارد می شود که از قبل با بحرانی طولانی مدت دست و پنجه نرم می کند. با افزایش شکاف های مالی به 80٪، حتی پس از کاهش شدید اهداف، مدل های فعلی برای درخواست کمک مالی، هماهنگی و پاسخ به طور فزاینده ای توجیه ناپذیر و غیر منطقی هستند و رویکرد های جایگزین مورد نیاز می باشند. با کاهش کمک های تمویل کنندگان سنتی، سکتور خصوصی، جامعه مدنی و تمویل کنندگان در حال ظهور نقش های بزرگتری را در حمایت از واکنش افغان ها به شوک ها ایفا می کنند. این چشم انداز کمک های شدیداً غیرمتمرکز و چند قطبی نیاز به تجدید نظر در هماهنگی استراتژیک توسط نهادهای بشردوستانه سنتی و سازماندهی مجدد کمک های متمرکز بر سازمان ملل متحد برای حفظ ارتباط و پیشبرد اهداف اقدامات بشردوستانه اصولی خواهد داشت. رویکردهای مبتنی بر منطقه که اجازه اقدام هماهنگ و تعامل عملی با مقامات و جوامع محلی را می دهند نسبتاً موثر به نظر می رسند، در حالی که بزرگترین کمبود ها در کمبود مزمن بودجه برای بهبودی از بحران و ارائه عمیقاً ناکافی حمایت های صحت روانی نهفته است. مهمتر از همه، تنش های حل نشده و معضلات اخلاقی فعالیت در یک رژیم که به طور سیستماتیک زنان را محروم می کند، آسیب های اخلاقی جمعی را برای سکتور بشردوستانه ایجاد می کند و نیازمند تغییر می باشد.

توصیه ها

یافته های این بررسی به ضعف های سیستماتیک عمیق تر از آنچه که ممکن است با کمک های عملیاتی یا تخنیکی خاص برطرف شود، اشاره می کند. بنابراین توصیه های خلاصه زیر لزوماً بیان کننده و نشانگر هستند و هدف آنها شناسایی راه های بالقوه سازنده برای تأمل جمعی و اقدام در چهار حوزه کلیدی است.

حوزه اقدامات 1: ظرفیت ها و منابع محدود را بر روی سیستم های پاسخگویی محلی متمرکز کنید

ملل متحد و سازمان های غیر دولتی بین المللی

- رویکردهای مبتنی بر منطقه را برای عملیات، هماهنگی و درخواست کمک مالی به کار بگیرید. دفاتر و فعالیت های سطح ملی را کاهش دهید تا بتوانید یک رویکرد عملیاتی مبتنی بر منطقه را به کار بگیرید که ظرفیت محدود موجود را در یک منطقه جغرافیایی تعریف شده متمرکز می کند به حای گستردگی سطحی.

فعالان بشردوستانه ملی و محلی

- به ایجاد ظرفیت های داخلی برای جستجو، نجات و پاسخ فوری ادامه دهید. دسترسی سازمان های بشردوستانه افغان و بین المللی را تامین و تقویت کنید. این کار نیازمند دسترسی به امدادگران و کارکنان کمک رسان زن است تا آنها بتوانند به زنان و دختران نیازمند کمک لازم را برسانند و همچنان این اتصال را به عنوان یک خط حیاتی مهم برای مردم در سراسر افغانستان جهت دسترسی به حمایت ها حفظ کنند.

حوزه اقدامات 2: استراتژی های عملی جمعی را برای گسترش مشارکت و دسترسی زنان تهیه کنید

سازمان های غیر دولتی بین المللی و افغان

- در همکاری با فعالان جامعه مدنی افغانستان، برای ایجاد کادرهای دائمی از کارکنان امدادی آموزش دیده اناث و فضاهای از پیش تاسیس شده برای زنان اقدام کنید تا موضوع مشارکت زنان در پاسخ به بحران تبدیل به یک واقعیت شود به حای اینکه یک موضوع مداوم تحت مذاکره باقی بماند. نگرش ها را از مماشات و دلجویی با اکراه به همبستگی ساختارشکن برای بازگرداندن حقوق زنان و همچنین نمایندگی اخلاقی شایسته از نهادهای بشردوستانه تغییر دهید.

جمعیت هلال احمر افغانی و دیگر بازیگران جامعه مدنی

- با مقامات دفاتر برای دفاع و گسترش یک فضای عملیاتی وارد تعامل شوید که به اصول بشردوستانه احترام می گذارد و بی طرفی و استقلال را به شمول توانایی دسترسی به زنان و دختران فراهم می کند. جمعیت هلال احمر افغانی به ویژه نقش کمکی و متصل کننده حیاتی را در این فضا ایفا می کند.

حوزه اقدامات 3: ظرفیت ها را برای رفع شکاف در خدمات صحت روانی و حمایت روانی اجتماعی انکشاف دهید

ملل متحد و سازمان های غیر دولتی بین المللی

- از موسسات افغان برای رفع نیازهای حاد صحت روانی جمعیت آسیب دیده از حوادث از طریق رویکرد های مبتنی بر جامعه، از جمله حمایت آموزشی برای ارائه خدمات صحت روانی، و ایجاد نقاط ورودی برای رسیدگی به نیازهای گسترده تر اجتماعی و عملی زنان حمایت کنید.

حوزه اقدامات 4: دامنه وسیع تر از منابع مالی را شناسایی، بسیج و هماهنگ کنید

تمویل کنندگان

- برای ایجاد استراتژی های تامین مالی منسجم و مکمل و اتصال بین مراحل ارائه کمک های بشردوستانه و بهبودی از بحران در یک شرایط منابع کاهش یافته با یکدیگر فعالانه هماهنگی کنید. کمک ها به صندوق های مالی مشترک - به شمول اما نه محدود به صندوق مرکزی پاسخ اضطراری سازمان ملل متحد (CERF) و صندوق بشردوستانه افغانستان - را در اولویت قرار بدهید و این میکانیزم ها را برای حمایت بهتر از نیازهای پاسخ فوری تقویت کنید در عین حال برای انتقال سریع به تمویل برنامه های بهبودی از بحران برنامه ریزی کنید.
- مشارکت دولت های تمویل کننده خارج از کمیته سنتی کمک های انکشافی سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (تمویل کنندگان غیر DAC) در میکانیزم های مالی مشترک و پیش بینی شده را برای گسترش پایگاه تمویل کنندگان و افزایش سطح کلی تامین مالی تشویق کنید.

موسسات مالی بین المللی

- برای درگیر شدن زود هنگام در شرایط پس از فاجعه که در آن بودجه بشردوستانه سنتی کافی نیست یا تمام شده است، آماده باشید. با شرکای بشردوستانه و تمویل کننده برای ترتیب ابزارهای مالی به طور هدفمند کار کنید و اطمینان حاصل کنید که تمویل مالی با تخفیف و بازایی می تواند بدون تأخیر هزینه های بشردوستانه را دنبال کند. از انسجام در جریان های تامین مالی برای حفظ عملیات ضروری و بهبودی از بحران حمایت کنید.

مخفف ها و اختصارات

بانک انکشاف آسیایی	ADB
اداره ملی مبارزه با حوادث افغانستان	ANDMA
صندوق پاسخ به حوادث آسیا و اقیانوسیه	APDRF
جمعیت هلال احمر افغانی	ARCS
اداره کمک های بشردوستانه ایالات متحده	BHA
صندوق مرکزی واکنش اضطراری	CERF
کمیته کمک های انکشافی	DAC
عملیات حفاظت مدنی و کمک های بشردوستانه اروپا	ECHO
اداره امور خارجه، کشورهای مشترک المنافع و توسعه	FCDO
خدمات ردیابی مالی	FTS
ابتکار تحقیقاتی پاسخ سریع بشردوستانه	HRRI
فدراسیون بین المللی صلیب سرخ و جمعیت هلال احمر	IFRC
سازمان بین المللی مهاجرت	IOM
صحت روان و حمایت روانی اجتماعی	MHPSS
مقیاس شدت مرکالی اصلاح شده	MMI
فرم ارزیابی سریع چند سکتوری	MSRAF
سازمان های غیر دولتی	NGO
دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد	OCHA
سازمان همکاری و توسعه اقتصادی	OECD
اداره جمعیت، پناهندگان و مهاجرت ایالات متحده امریکا	PRM
امارات متحده عربی	UAE
انگلستان	UK
مرکز نوآوری بشردوستانه بریتانیا	UKHIH
سازمان ملل متحد	UN
صندوق کودکان سازمان ملل متحد	UNICEF
ایالات متحده	US
آژانس انکشاف بین المللی ایالات متحده امریکا	USAID
برنامه جهانی غذا	WFP
سازمان بهداشت جهانی	WHO
صندوق جمعیت سازمان ملل متحد	UNFPA
کمیشنر عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان	UNHCR

1. مقدمه

بازیگران امداد رسان در افغانستان همچنان با سطوح بالای آسیب پذیری مزمن، شوک های مکرر و چالش حفظ ارائه خدمات اساسی دست و پنجه نرم می کنند. تسلط طالبان در سال ۲۰۲۱ و عدم به رسمیت شناختن بین المللی رژیم مشارکت تمویل کنندگان و تمویل مالی برنامه های انکشافی را محدود کرده است.¹ بازیگران بشردوستانه که در حال حاضر برای برآورده کردن نیازهای گسترده از جمله بازگشت گسترده پناهندگان از پاکستان و ایران تلاش می کنند،² اکنون باید با انحلال USAID و کاهش عظیم بودجه دست و پنجه نرم کنند.

محدودیت های مقامات دفاکتو در اشتغال زنان پاسخ های کمک رسانی و توانایی زنان برای دسترسی به خدمات را بیشتر محدود کرده است. در سطح جهانی، رهبران نهادهای بشردوستانه که با از دست دادن بودجه ایالات متحده و کاهش حمایت از چند جانبه گرایی مواجه هستند، نیاز فوری به بازچاپوب دهی رادیکال را اذعان می کنند، اما هنوز آن را اجرا نکرده اند. این بررسی سریع یک تصویر فوری در نقطه تلاقی این چالش های عظیم از طریق لنز پاسخ اولیه به زلزله 31 آگوست 2025 ارائه می دهد.

نزدیک شدن به یک نقطه شکستن

افغانستان اکنون با همگرایی نیازمندی های شدید، انزوای سیاسی، یک محیط عملیاتی خصمانه و عقب نشینی تمویل کنندگان مواجه است که مرزهایی را که سیستم بشردوستانه می تواند بدون اصلاحات اساسی حفظ کند، آزمایش می کند.

هدف و پرسش های پژوهش

این بررسی سریع پس از آن آغاز شد که بحران زلزله در ماتریس اولویت بندی داخلی ابتکار تحقیقات سریع بشردوستانه (HRR) امتیاز بالایی کسب کرد، که منعکس کننده شدت آن، شکاف های اطلاعاتی و نیاز به در نظر گرفتن دیدگاه های محلی نادیده گرفته شده می باشد. هدف رویکرد و ابزارهای تحقیقاتی در این مطالعه این است که یک تجزیه و تحلیل مستقل و حساس به زمان برای اطلاع رسانی جهت تصمیم گیری در مورد پاسخ به بحران در حال تحول ارائه کند. پرسش های تحقیقاتی در این زمینه عبارت اند از:

- چگونه بازیگران محلی شرایط کاهش شدید کمک ها و کاهش حضور بین المللی را مدیریت کرده اند
- چگونه کاهش بودجه بر توانایی سیستم بشردوستانه برای افزایش پاسخ تأثیر می گذارد
- چگونه محدودیت های طالبان بر زنان، ظرفیت برای دسترسی زنان و دختران به کمک ها را شکل داده است.

با توجه به ماهیت اکتشافی و تکراری این بررسی، دامنه تحلیل و نتیجه گیری زمانی گسترش یافت که مصاحبه های اولیه عمق و وسعت بودجه و مسائل ساختاری را که سیستم کمک های بین المللی در افغانستان با آن مواجه است و چالش تداوم آن در آینده را آشکار کرد.

1. این مقاله از حکومت طالبان به عنوان "مقامات دفاکتو" در مطابقت با استفاده سازمان ملل متحد یاد می کند. گاهی اوقات اصطلاح

"مقامات محلی" برای تمایز مقامات سطح تحت ملی از مقامات مرکزی در کابل یا قندهار استفاده می شود.

2. دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (19، 2024). (OCHA دسامبر). پلان نیازمندی ها و پاسخ بشردوستانه افغانستان <https://humanitarianaction.info/plan/1263>

روش ها

این بررسی سریع در سه هفته اول پاسخ به زلزله توسط یک تیم پنج نفری از محققان بین المللی و افغان که توسط Humanitarian Outcomes تحت نظارت HRR مدیریت می شود، انجام شد.

مصاحبه ها با صاحب نظران کلیدی

تیم تحقیقاتی در مجموع با 39 نفر مصاحبه کرد که به گونه ای انتخاب شدند که از نمایندگی افراد آسیب دیده و همچنین بازیگران عملیاتی و سیاست گذاران عمده بین المللی و محلی اطمینان حاصل شود. یکی از اعضای تیم افغان به کمر و ننگرهار سفر کرد تا شرایط بحران و تلاش های واکنش را مشاهده کند و مصاحبه های حضوری را با باشندگان محلی، رهبران و کارکنان امداد رسانی انجام دهد.³ این تیم در سطح جهانی با نمایندگان مستقر در افغانستان سیستم سازمان ملل متحد، سازمان های غیر دولتی، جمعیت بین المللی صلیب سرخ و هلال احمر و نماینده اداره ملی مبارزه با حوادث افغانستان (ANDMA) مصاحبه ها را انجام داد. مصاحبه ها با باشندگان و کارکنان امداد رسانی انانث در کمر و ننگرهار نیز از راه دور صورت گرفت. جدول زیر تقسیم ارقام را نشان می دهد. اسامی و وابستگی کسانی که موافقت کردند که شامل شوند در ضمیمه ذکر شده است (تمام مصاحبه شوندگان افغان برای محافظت از آنها ناشناس بودند).

جدول 1: مصاحبه شوندگان

وابستگی مصاحبه کننده	کمر	ننگرهار	ملی	مجموع
نمایندگان و بزرگان جامعه و قریه	7	6		13
کارکنان امداد رسانی محلی	2	2		4
باشندگان انانث	1	3		4
سازمان های غیر دولتی ملی			1	1
نماینده محلی ANDMA			1	1
نماینده تمویل کننده			2	2
کارشناس/استاد دانشگاه مستقل			2	2
سازمان های غیر دولتی بین المللی			5	5
جمعیت صلیب سرخ / هلال احمر			1	1
UN			6	6
مجموع (بر اساس ولایت / ملی)	10	11	18	39

3. مصاحبه شوندگان رضایت آگاهانه را ارائه دادند و توجه دقیقی به حفاظت از ناشناس بودن آنها صورت گرفت.

بررسی داده ها

علاوه بر مصاحبه ها، این تیم داده های مالی از دفتر هماهنگی امور بشردوستانه سازمان ملل متحد (OCHA) خدمات ردیابی مالی (FTS) و اطلاعات تامین مالی تکمیلی ارائه شده توسط یک صاحب نظر تمویل کننده را تجزیه و تحلیل کرد.

بررسی اسناد

این بررسی 20 منبع ثانویه، از جمله گزارش های وضعیت، درخواست کمک مالی و پوشش رسانه ای مربوط به زلزله و پس از آن را مورد بررسی قرار داد.

محدودیت ها

این یک بررسی بسیار سریع با مصاحبه ها، تجزیه و تحلیل و تهیه پیش نویس گزارش در طول یک دوره دو هفته ای بود. در این مدت مصاحبه شوندگان غرق در مسایل پس از بحران و پاسخ بودند و چالش هایی برای حفظ ارتباط با آنها وجود داشت. سازمان های غیر دولتی ملی به ویژه تمایلی به صحبت با تیم تحقیقاتی نداشتند که مانع شرکت تعداد بیشتری از نمایندگان محلی شد.

طرح تحقیق شامل برنامه هایی برای انجام نظرسنجی از طریق تلفن همراه از جمعیت آسیب دیده با استفاده از شماره گیری تصادفی بود، اما مشخص شد که پوشش تلفن همراه در منطقه آسیب دیده از زلزله بسیار محدود و ناپایدار است و برای تولید یک نمونه به اندازه کافی بزرگ در چارچوب زمانی ما کافی نیست. این نمایندگی از ساکنان محلی را به کسانی محدود کرد که تیم تحقیق قادر به مصاحبه رو در رو با آنها شده بود.

2. شروع قوی، شکاف ها و چالش های در حال ظهور

روزهای اول: تأثیر بحران و واکنش فوری

زلزله ۶.۰ ریشتری شرق افغانستان درست قبل از نیمه شب ۳۱ اگست ۲۰۲۵ رخ داد. مرکز آن در ولسوالی نورگل ولایت کنر در نزدیکی مرز با ننگرهار در یکی از کوهستانی ترین مناطق کشور بود. زمین های شیب دار و ناهموار تأثیرات زلزله بر باشندگان را بسیار شدیدتر کرد: آخرین تخمین ها عبارتند از ۱۹۹۲ کشته، ۳۶۳۱ نفر زخمی و ۸۴۷۱ خانه تخریب شده یا آسیب دیده که به طور مستقیم ۵۵۹۴۵ نفر را تحت تأثیر قرار می دهد.^۴ در مقابل، زلزله ۶.۳ ریشتری هرات در سال ۲۰۲۳ هرچند قوی تر بود، اما تقریباً نیمی از این تلفات را به بار آورد و حدود یک دهم مردم را در مقایسه با زلزله کنر تحت تأثیر قرار داد. گزارش های اولیه که توسط ارزیابی های رسمی تأیید شده است، نیازهای فوری را در تمام بخش های کمک ها، از جمله سرپناه اساسی، آب و غذا شناسایی کرده است.^۵ کنر همچنان میزبان تعداد نسبتاً زیادی از عودت کنندگان از پاکستان است.^۶ یک مصاحبه شونده سازمان ملل متحد تخمین زده است که ۲۰ تا ۳۰ درصد از مردم متضرر از زلزله عودت کننده بودند، به این معنی که آنها شوک دوگانه آواره شدن و فاجعه را تجربه کرده اند.

یکی از باشندگان سطوح خسارت را فوق العاده توصیف کرد و دیگران خسارت را شدید توصیف کردند:

"خانه های ما به طور کامل تخریب شده است. سرک های ما آسیب دیده اند برق وجود ندارد، مخزن آب وجود ندارد و کانال های آبیاری مسدود شده اند. زراعت و محصولات ما در حال خشک شدن است و یا آنها در اثر فرود هلیکوپتر مأموریت نجات و یا کمپ های موقت که با خیمه ها برپا شده اند آسیب دیده اند. همه خانواده ها احشام خود و هر گونه مواد غذایی ذخیره شده و یا دیگر اقامت با ارزش را از دست داده اند."

- باشند کنر

هر مصاحبه شونده محلی، چه به عنوان باشند و چه به عنوان نمایندگان مقامات محلی تجربه شوک روانی، تروما و اضطراب ناتوان کننده توسط تعداد زیادی از مردم را مطرح می کرد.

یک پاسخ قوی زود هنگام

پاسخ فوری شامل جستجو، نجات و تخلیه مصدومان طبی بود، تحت رهبری - مثل همیشه - مقامات محلی و خود جوامع آسیب دیده. مقامات کمک های بیرونی را با تیم های نجات جمعیت هلال احمر افغانی (ARCS) هماهنگ کردند که توسط بیش از ۴۰ چرخش هلیکوپتر پشتیبانی می شدند. عملیات پاکسازی سرک ها و نجات در مناطق قابل دسترسی تر با استقرار سریع نیروهای مسلح و تجهیزات پاکسازی سرک ها در هماهنگی با ARCS پشتیبانی می شد.^۷ مواد امدادی اولیه از طریق هلیکوپتر، وسایط نقلیه و پیاده تحویل داده شد و جوامع در قریه های کوهستانی دور افتاده برای دریافت کمک به مناطق قابل دسترسی حرکت می کردند و بعداً کمپ ها را تشکیل می دادند.^۸ پس لرزه های مداوم و افزایش ترس از باقی ماندن در نزدیکی ساختمان های آسیب دیده، حرکت به سمت کمپ ها را تقویت کرد که طی پنج روز از طریق همکاری مقامات و بازیگران بشردوستانه ایجاد شدند. یک پاسخ قوی اما کمتر قابل اندازه گیری محلی به

4. سازمان بین المللی مهاجرت (۲۹، ۲۰۲۵)، (IOM سپتامبر)، [Flash update #12 - زلزله در شرق افغانستان \(کنر، ننگرهار، لغمان\)](https://reliefweb.int/report/afghanistan/flash-update-12-earthquake-at-eastern-afghanistan-kunar-nangarhar-laghman-29-september-2025). <https://reliefweb.int/report/afghanistan/flash-update-12-earthquake-at-eastern-afghanistan-kunar-nangarhar-laghman-29-september-2025>. توجه: رقم 'تقریباً ۵۵,۹۴۵' نفر که به طور مستقیم تحت تأثیر قرار گرفته اند، گزارش شده توسط IOM از نتایج فرم ارزیابی سریع چند بخشی (MSRAF) گرفته شده است و مشابه آخرین برآورد OCHA است.

5. (۲۰۲۵، ۹، OCHA، سپتامبر)، [افغانستان: طرح پاسخ به زلزله منطقه شرقی \(سپتامبر ۲۰۲۵ - دسامبر ۲۰۲۵\)](https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-eastern-region-earthquake-response-plan-sep-2025-dec-2025). <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-eastern-region-earthquake-response-plan-sep-2025-dec-2025>

6. در جولای ۲۰۲۵، OCHA گزارش داد که ۲۴۸,۰۰۰ افغان از پاکستان بازگشته اند و تخمین زده می شود که ۳۹,۰۰۰ نفر در کنر اسکان داده شده اند. (۴، ۲۰۲۵، OCHA، آگوست). بررسی اجمالی عودت کنندگان افغانستان (از تاریخ ۲۶ جولای ۲۰۲۵). <https://www.unocha.org/publications/report/afghanistan/afghanistan-returnees-overview>

7. فدراسیون بین المللی صلیب سرخ و جمعیت هلال احمر (۱۹، ۲۰۲۵)، (IFRC، سپتامبر)، [Afghanistan: Earthquake response](https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-earthquake-response-emergency-appeal-dref-no-mdraf019). [emergency appeal DREF No MDRAF019](https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-earthquake-response-emergency-appeal-dref-no-mdraf019). <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-earthquake-response-emergency-appeal-dref-no-mdraf019>

8. اصطلاح 'سایت های جمعی' به طور گسترده ای در گزارش دهی برای اشاره به این سایت ها استفاده شده است، ظاهراً در تلاش برای جلوگیری از استفاده از کلمه 'کمپ ها'.

بحران فوری توسط مصاحبه شونده‌گان گزارش شد. این شامل جمع آوری کمک ها در مساجد، حواله ها و کمپین های رسانه های اجتماعی بود. این در حالی بود که گزارش ها نشان می دهند که مقامات کمک های نقدی را به مقادیر و از منابع مختلف توزیع می کنند.

مصاحبه شونده‌گان محلی به طور مستمر از پاسخ فوری ابراز رضایت می کردند و مقامات محلی، نهادهای تجاری و رضاکاران جامعه را به عنوان کسانی که نقش های محوری ایفا می کردند توصیف کردند. مصاحبه شونده‌گان جامعه و کارکنان نهادهای امداد رسانی الگوی ورود مشابهی را توصیف می کردند: اولین پاسخ دهندگان با هلیکوپتر همراه با تیم داکتران (از جمله تعداد کمی از داکتران زن)، لوازم طبی و کفن / کیسه های اجساد رسیدند. سپس، دیگران با وسیله نقلیه رسیدند و در نهایت امداد رسانی های پیاده رسیدند.

افرادی که به عنوان بخشی از مکانیزم پاسخگویی بین نهادهای با آنها مشورت شده بود نیز گزارش دادند که کمک های نجات دهنده زندگی مانند خدمات صحنه، غذا، اقلام اضطراری غیر غذایی، خیمه ها و حمایت های روانی اجتماعی ارائه شدند و برخی از خانواده ها کمک نقدی دریافت می کردند.⁹ در حالی که برخی از مصاحبه شونده‌گان تمایز کمی بین نهادها ایجاد کردند، برخی دیگر ترکیبی از جمعیت هلال احمر افغانستان، سازمان ملل متحد و سازمان های غیر دولتی را نام بردند.

پاسخ دهندگان محلی و باشندگان که 48 ساعت اول را روایت می کردند خاطرنشان کردند که هیچ کس در مرحله جستجو و نجات و تخلیه مصدومین طبی هیچ تبعیض یا نگرانی در مورد جنسیت قربانیان نشان نمی داد. به طور مشابه، آمار اولیه پذیرش در شفاخانه، به شمول موارد جراحی، به طور مکرر منعکس کننده تعادل مورد انتظار بین مردان و زنان بود. یک زن امدادگر محلی از همکاری 'دست در دست' با مقامات محلی برای رسیدن به قربانیان صحبت کرد - چیزی که تنها شرایط اضطراری حاد آن را امکان پذیر ساخت.

نهادهای سازمان ملل متحد و چندین سازمان غیر دولتی بین المللی به سرعت بسیج شدند تا پاسخ بازیزگران و جوامع محلی را تکمیل کنند. سازمان های غیر دولتی بین المللی که از قبل در این منطقه فعال بودند، توصیف کردند که از منابع موجود در انبارها استفاده فوری کردند و از رویکرد "بدون پشیمانی" استفاده کردند که ارائه یک پاسخ را در چند ساعت پس از شوک اولیه فراهم کرد. سازمان های غیر دولتی بین المللی که در مناطق آسیب دیده حضور ندارند گزارش دادند که ذخایر را برای نهادهایی که کارکنانی در نزدیکی محل دارند بسیج کردند. اگرچه اندازه گی ری مقیاس کامل پاسخ پلافاصله پس از زلزله دشوار بود (و نامتوازن به دلیل محدودیت های دسترسی)، ولی بازماندگان نیز مکرراً گزارش دادند که کمک ها به سرعت توسط کارکنان کمک رسانی در دسترس قرار گرفتند، و جزئیات ارائه وعده های غذایی گرم، کمپل، لباس، کیت آشپزخانه و خیمه ها را در هماهنگی با مقامات محلی توصیف کردند.

جدول زمانی

ارزیابی نیازها به خوبی هماهنگ شده است اما اعداد در ابتدا بیش از حد تخمین شده بودند.

بیشتر مصاحبه شونده‌کان نهادهای امداد رسان احساس می کردند که روند ارزیابی سریع نیازمندی های چند سکتوری به خوبی سازماندهی شده بود و این منعکس کننده تجارب به دست آمده و درس های آموخته شده از پاسخ به زلزله هرات است. مصاحبه شونده‌گان خاطرنشان کردند که OCHA تحت فشار بود تا رهبری قوی تری را نشان دهد پس از انتقاد از ناکامی در هماهنگی در آن پاسخ قبلی. نقش ها و مسئولیت ها به طور واضح تر تعریف شده بود، با ابزارهایی که از قبل تهیه شده بودند و یک توافق از پیش تعیین شده که سازمان بین المللی مهاجرت (IOM) ارزیابی سریع بین نهادی را رهبری می کند.

برآورد های اولیه خسارت، تعداد افراد آسیب دیده و کسانی که به کمک های بشردوستانه نیاز دارند، با لایه بندی مجموعه داده ها و مدل های مختلف ساخته شده بود، که صحت آن ها توسط گزارش های تهیه شده از مناطق آسیب دیده بررسی شده بود. این شامل یک نقشه 'شدت لرزه' بود¹⁰ که تراکم جمعیت و نوع خانه/سازه موجود در محل را نمایش می داد¹¹ این ارزیابی تخمین زد که در مجموع 499,000 نفر به کمک نیاز دارند که در اولین درخواست بودجه هماهنگ و گزارش های وضعیت اولیه منتشر شد. این ارزیابی در حال حاضر با توجه به نظر چندین بازیگر بین المللی مصاحبه شده¹² به طور قابل توجهی اغراق آمیز در نظر گرفته شده است. بنابراین در حالی که سیستم ممکن است در سطح فرآیند به خوبی کار کرده باشد، محصول ممکن است سردرگمی ایجاد کرده و اعتبار درخواست کمک مالی را تضعیف کرده باشد.

چالش های دسترسی و گزارش های فساد

قریه های دور دست تر با چالش های بیشتری در دریافت کمک ها مواجه بودند. زمین شیب دار منطقه، وجود تنها یک سرک آسفالت که بیشترین مکان های آسیب دیده را به هم متصل می کند و دوره های باران شدید دسترسی را به شدت محدود کرده است. لغزش سنگ ها برای هفته ها ادامه داشت و با وجود تلاش های مداوم پاکسازی سرک ها، تحویل کمک ها جوامعی که بیشترین آسیب را دیده بودند اندک و دشوار باقی ماند. بازماندگان از آرییت و شوماش - قریه های بدون دسترسی به سرک - گزارش دادند که بسیاری از زخمی ها در حین انتقال یا در انتظار انتقال به شفاخانه جان باختند. هلیکوپتر ها می توانستند فقط یک یا دو بیمار را در یک زمان تخلیه کنند و تاخیرهای ناشی از آن مرگ و میر را افزایش می داد.

نمایندگان جامعه اکثراً از عادلانه بودن توزیع های اولیه ابراز رضایت کردند، اگرچه برخی از آنها نگرانی هایی در مورد انتخاب مستفیدین و مسافت های طولانی رفتن پیاده به کلینیک های صحنی را ابراز کردند. مصاحبه شونده‌گان گزارش دادند که خیمه، روغن، آرد، وسایل آشپزخانه یا وسایل خانگی و پول نقد دریافت کرده اند. در حالی که توزیع خیمه ها مورد قدردانی قرار گرفتند، بلافاصله مشخص شد که بسیاری از آنها برای شرایط زمستان ناکافی و نامناسب خواهند بود.

کارکنان امداد رسان ابراز نگرانی کردند که نبود داده های سرشماری آپدیت شده فرصت هایی را برای فساد ایجاد می کند، زیرا آنها مجبور بودند به شدت به اطلاعات نمایندگان محلی تکیه کنند که همیشه قابل اعتماد یا قابل تأیید نبودند. بسیاری از باشندگان به ویژه زنان و کودکان نیز فاقد تذکره یا سایر اسناد رسمی بودند و این امر تأیید اینکه کدام خانواده ها از زلزله متاثر شده اند را دشوار می ساخت. همچنین گزارش های تأیید نشده از تلاش افسران در چک پوینت های بازرسی برای منحرف کردن کمک ها وجود دارند.

شکاف پوشش دهی و شمولیت

پنج هفته پس از شروع پاسخ، هنوز به همه مناطق دسترسی وجود نداشت، به ویژه برخی از قریه های مرتفع در مناطق آسیب دیده و برای برخی، دسترسی غیرعملی تلقی می شد. در یک به روز رسانی اخیر، OCHA اذعان کرد که دور دست بودن مناطق آسیب دیده و دشواری های تدارکاتی هنوز هم تحویل کمک های غذایی و مساعدت زراعتی را در ولسوالی های مورد نیاز به تاخیر می اندازد، به این معنی که کمک ها به تمام 318,780 نفر که به عنوان مستفیدین هدف شناسایی شده اند نمی رسد.¹³

10. بر اساس مقیاس شدت مرکزی اصلاح شده (MMI).

11. سازمان بین المللی مهاجرت (2025، 29 سپتامبر).

12. OCHA جمعیت بعضی مناطق را 'متوسط تکان خورده' (MMI 5) و بالاتر ارزیابی کرد. سایر نهاد های امداد رسان برآورد های خود را MMI 6 گزارش کردند و از تخمین های با شدت پایین تر انتقاد کردند. با گذشت زمان، اجماع در مورد تخمین های پایین تر شروع به شکل گیری کرده است، اما اعداد بالاتر هنوز هم در درخواست کمک مالی و sitreps استفاده شده اند.

13. OCHA. (2025, 25 September). *Afghanistan: Situation update #7 - Eastern region earthquake response*. <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-situation-update-7-eastern-region-earthquake-response-25-september-2025>

تسهيلات صحن در سطح ولسوالی همچنان تحت فشار شديد قرار دارند و شفاخانه های ولایتی و منطقه ای با کمبود لوازم تداوی تروما، ادویه های ضروری و کارکنان مواجه هستند.¹⁴ یک نیاز فوری برای تطبیق حداقل بسته خدمات اولیه برای صحت جنسی و باروری در بحران وجود دارد و کمبود در خدمات مراقبت از تروما و توانبخشی، صحت باروری، مراقبت های صحن اولیه و صحت روانی و حمایت روانی اجتماعی (MHPSS) گزارش شده است.¹⁵ نیازهای صحت روان به طور مداوم به عنوان یک نگرانی فوری از سوی اشتراک کنندگان مطرح شدند و ANDMA نیز این را به عنوان یک اولویت پذیرفته است.

لازم به ذکر است که دسترسی به خدمات اساسی در افغانستان از سال ها بدینسو محدود بوده و وضعیت به ویژه برای زنان از زمان تسلط طالبان در سال ۲۰۲۱ بدتر شده است. به طور خاص، ارائه MHPSS مدت ها است که به طور چشمگیری ناکافی بوده است و مشکلی است که برای رسیدگی به آن نیاز به حمایت پایدار است.

"زنان بسیار رنج کشیده اند، فرزندان خود را از دست داده اند. آنها هنوز هم در درد هستند، در نگرانی و غم و اندوه مداوم زندگی می کنند. کودکان نیز عمیقاً تحت تاثیر قرار گرفته اند، آنها به راحتی وحشت زده می شوند و تروما دیده اند. این یک فاجعه وحشتناک بود و فراتر از سوگواری اعضای خانواده مجروح و شهید آنها، آنها از نظر روانی زخمی شدند."

- رهبر جامعه (مرد)، کمر

سرپناه ضعیف و حفظ الصحنه ناکافی خطر شیوع مریضی ها از جمله مریضی های اسهال شدید و سرخکان را افزایش داده است.¹⁶ کمبود آب آشامیدنی، به ویژه آب نل، یک مشکل مهم است که اغلب توسط مصاحبه شوندگان محلی مطرح می شود. علاوه بر زیرساخت های آب آشامیدنی، زلزله کانال های آبیاری را به شدت مختل کرد. OCHA کمبود شدید بودجه برای پاسخ به تامین آب و حفظ الصحنه را تصدیق می کند: "منابع محدودی برای پوشش نیازهای شناسایی شده در 134 منطقه ارزیابی شده وجود دارد."¹⁷ علاوه بر این، OCHA خاطرنشان می کند که برخی از کمپ ها در مناطق مستعد سیل هستند و این خطر شیوع مریضی را افزایش می دهد. در حالی که کمبود برق یکی از موارد گزارش دهی توسط نهادهای بشردوستانه نیست، اما آن اغلب به عنوان یک نگرانی مهم در مصاحبه با افراد آسیب دیده از زلزله مطرح شده است.

در حالی که گزارش ها نشان می دهد که توزیع فوری اقلام امدادی شامل نیازهای افراد دارای معلولیت نیز می باشد، کمبود واضح شمولیت نیازهای معلولین در پاسخ گسترده تر وجود دارد (به عنوان مثال توالت های قابل دسترسی و پناهگاه های موقت و خدمات صحن خاص). افراد دارای معلولیت که از طریق یک مکانیزم پاسخگویی مشترک مشورت شده اند گزارش دادند که توزیع کمک ها برای آنها در دسترس نیست و درخواست جایگزینی برای وسایل کمک حرکتی مانند ویلچر کردند.¹⁸ دفع مصون لاشه حیوانات و خدمات وترنری برای احشام از جمله اولویت های فوری بود و با برخی از موفقیت ها روبرو شد. نیاز به حفظ و گسترش خدمات وترنری در گزارش ها و مصاحبه های محلی برجسته شده است.

رهبری محلی، فشار و تنش سیستماتیک

پاسخ اولیه بر نقش حیاتی پاسخ دهندگان افغان و انعطاف پذیری بازیگران بین المللی که در شرایط دشوار کار می کنند، تأکید کرد. با گذشت روزها، شکاف های پوشش و تنش ها در سیستم کمک ها آشکار تر شد.

14. همان.

15. UNFPA. (2020). *Minimum initial service package (MISP) for SRH in crisis situations*

<https://www.unfpa.org/resources/minimum-initial-service-package-misp-srh-crisis-situations>

16. World Health Organization (WHO) Afghanistan. (2025, 25 September). *Earthquake in eastern Afghanistan*. WHO situation report number 12

<https://www.emro.who.int/images/stories/afghanistan/afghanistan-earthquake-situation-report-12-25-september-2025.pdf>

17. OCHA (2025, 25 سپتامبر).

18. UNFPA 2025

3. یک واقعیت جدید: پاسخ بشردوستانه در افغانستان پسا- USAID، تحت کنترل طالبان

پاسخ به زلزله در شرایط کاهش بی سابقه منابع و افزایش سطح آسیب پذیری راه اندازی شد. در مصاحبه ها، بازیگران بشردوستانه شدت کاهش کمک ها در افغانستان را به وضوح بیان داشتند.

در حالیکه کمک های بین المللی به افغانستان در سال ۲۰۲۵ تقریباً ۵۰ درصد کاهش یافته است،¹⁹ بودجه عملیاتی نهادهای کمک رسان، به گفته یکی از مصاحبه شوندگان سازمان ملل متحد، "به پوست و استخوان رسیده است". به همین دلیل، این مصاحبه شونده گفت، نگرانی عمیق در مورد آنچه در شرایط اضطراری بعدی اتفاق می افتد وجود دارد، زیرا "توانایی ارائه حتی ابتدایی ترین پاسخ شوک به سرعت از بین رفته است." کاهش در همه سکتورهای کمک دیده می شود، و کاهش در سکتور صحت مکرراً ذکر شده است: ۴۴ کلینیک در ولایات ننگرهار و کنر در سال ۲۰۲۵ میلادی به دلیل قطع بودجه اداره انکشاف بین المللی ایالات متحده امریکا تعطیل شدند و یا به حالت تعلیق در آمده اند.^{20 21} در نتیجه، نیازمندی های بشردوستانه و پلان پاسخ برای افغانستان در اپریل سال 2025 تحت یک روند 'اولویت بندی فوری' قرار گرفت که در آن مناطقی که بعداً از زلزله متاثر شدند، تحت اولویت قرار نداشتند. کمبود شدید بودجه مستقیم بین المللی برای خدمات اساسی، که با تسلط طالبان تشدید شده و در مجموع شکنندگی سیستماتیک را عمیق تر کرده است، با کاهش اولویت مداخلات بشردوستانه تشدید می شود.

بهبودی نامشخص

تمویل کنندگان - به ویژه انگلستان، آلمان، ژاپن، عملیات حفاظت مدنی و کمک های بشردوستانه اروپا - ECHO - و موسسات مالی بین المللی، مانند بانک جهانی و بانک توسعه آسیایی (ADB)، به سرعت به درخواست کمک مالی زلزله با اجازه تخصیص مجدد وجوه از کمک های مالی موجود و تعهدات برای بودجه اضطراری اضافی پاسخ دادند. تمویل کنندگان دولتی که عضو کمیته کمک های انکشافی سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) نیستند مانند قطر، امارات متحده عربی، چین و ایران نیز کمک های اضطراری فراهم کردند. با این حال، مجموع مبلغ دریافت شده بسیار کمتر از درخواست ها بود. تا 25 سپتامبر 2025، OCHA گزارش داد که 23.7 میلیون دلار برای پاسخ به زلزله کمک شده است، که یک شکاف بودجه ای 115.9 میلیون دلاری (83٪) در برابر الزامات ارزیابی شده برای ارائه فعالیت های پاسخ نجات دهنده زندگی و حمایت از تلاش های بهبودی از بحران زود هنگام (139.6 میلیون دلار) را باقی می گذارد.²² صندوق مرکزی واکنش اضطراری سازمان ملل متحد (CERF) مبلغ 5 میلیون دالر امریکایی را در ظرف 48 ساعت از طریق پنجره واکنش سریع آزاد کرد که نیمی برای کمک های غذایی و بقیه برای حمایت از نهادهای عملیاتی سازمان ملل متحد اختصاص داده شدند.²³

با کاهش کمک های بشردوستانه دوجانبه، نهادهای مالی بین المللی برای حفظ خدمات اساسی و تامین

19. Mishra, V. (2025, 17 September). *Afghanistan faces 'perfect storm' of crises, UN warns*. UN News. <https://news.un.org/en/story/2025/09/1165870>

20. Yunus Yawar, M. and Greenfield, C. (2025, 1 September). *Funding cuts to Afghanistan obstruct earthquake response*. Reuters. <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/funding-cuts-afghanistan-obstruct-earthquake-response-2025-09-01/>

21. WHO Afghanistan. (2025, 4 August). *Public health situation analysis (PHSA)*. <https://cdn.who.int/media/docs/default-source/2021-dha-docs/phsa-afghanistan-270825-final.pdf>

22. OCHA (2025, 25 September).

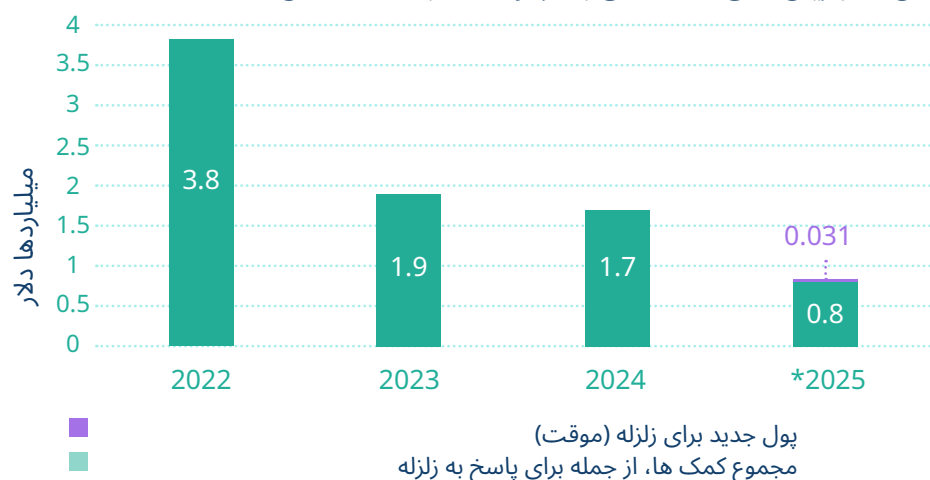
23. United Nations Central Emergency Response Fund (CERF). (n.d.). *CERF allocation, Afghanistan earthquake*. 21 September 2025. <https://cerf.un.org/what-we-do/allocation/2025/summary/CERF-AFG-25-RR-1484>

مالی اضطراری در افغانستان اهمیت فزاینده ای پیدا کرده اند. بانک انکشاف آسیایی علاوه بر فعال کردن بسیار سریع تعدیل کننده های بحران، از پاسخ برنامه جهانی غذا (WFP) با کمک مالی 3 میلیون دلار امریکایی حمایت کرد که کمک های نقدی و غیر نقدی را برای حدود 60,000 نفر فراهم می کند.²⁴ این کمک مالی از صندوق پاسخ به حوادث آسیا اقیانوسیه می آید، که کمک های مالی سریع را به کشورهای عضو در حال توسعه بانک انکشاف آسیایی برای اهداف نجات زندگی بلافاصله پس از فاجعه های بزرگ ناشی از یک خطر طبیعی فراهم می کند.²⁵ چشم امید به بانک جهانی و بانک انکشاف آسیایی به عنوان منابع احتمالی حمایت از بودجه بهبودی از بحران و بازسازی دوخته شده است که به نظر می رسد بعید است به اندازه کافی از طریق کانال های بشردوستانه پوشش داده شود.

دولت ها فراتر از تمویل کنندگان بشردوستانه سنتی OECD DAC نیز کمک مالی کردند و تعدادی نیز کمک های غیر نقدی انجام دادند. قطر در 4 سپتامبر دو شفاخانه ساحوی، بسته های غذایی، مواد سرپناه و کمک به 11000 خانواده آسیب دیده فراهم کرد. بنگلادش 11 تن مواد امدادی را تحویل داد و امارات متحده عربی مواد امدادی و یک تیم جستجو و نجات را اعزام کرد.²⁶ چین به ارزش 50 میلیون یوان (حدود 7 میلیون دلار) کمک کرد.²⁷ این ها عمدتاً مستقیماً به مقامات رفاکتو ارائه می شدند. با کاهش کمک های تمویل کننده DAC، مشارکت بیشتر تمویل کننده غیر DAC به طور فزاینده ای برای حفظ حمایت کافی ضروری خواهد بود. با این حال، این که این کمک ها تا حد زیادی به شکل یک باره و غیر نقدی انجام می شوند، تعامل پایدار مورد نیاز برای حمایت از بهبودی پس از بحران را نشان نمی دهند.

واقعیت اجتناب ناپذیر این است که با وجود وقوع یک زلزله بزرگ در کشوری که در حال حاضر سطح شدید نیازهای بشردوستانه را دارد، مبالغ جمع آوری شده از جامعه تمویل کنندگان بین المللی در سال 2025 کمتر از نصف سال قبل است و مقدار جدید بودجه ای که تمویل کنندگان به طور خاص برای پاسخ به زلزله کمک کرده اند تا کنون بسیار کم باقی مانده است (شکل 1).

شکل 1: جریان های کمک های بشردوستانه به افغانستان

منابع: خدمات ردیابی مالی (OCHA (FTS): جریان های تمویل انفرادی افغانستان ۲۰۲۵. بازبینی شده در 3 اکتبر 2025 از <https://fts.unocha.org/countries/1/flows/2025>. ارقام تخمینی 'پول جدید' ارائه شده توسط یک نماینده تمویل کننده مصاحبه شده در سپتامبر 2025.

همانطور که مرحله اضطراری پشت سر گذاشته شده است، گزارش دهی منظم تر، جامع تر و سازمان یافته تر شده است. در حالیکه ارزیابی در اکثر قریه های آسیب دیده جریان دارد، تلاش های کمک رسانی بر روی مکان های جمعی متمرکز شده است که در آن کمپ ها برای بیجا شدگان ایجاد شده است. مصاحبه ها یک تنش بسیار معمولی را نشان داد. بهبود لازم در شرایط زندگی - به ویژه در آب، فاضلاب

24. World Food Programme (WFP). (2025, 2 October). *WFP responds to the earthquakes in Afghanistan amid rising humanitarian needs*. <https://www.wfp.org/news/wfp-responds-earthquakes-afghanistan-amid-rising-humanitarian-needs>

25. Asian Development Bank (ADB). (2025, 17 September). *ADB to provide \$3 million in emergency earthquake relief for Afghanistan*. <https://www.adb.org/news/adb-provide-3-million-emergency-earthquake-relief-afghanistan>

26. Khyber Mail. (2025, 4 September). *Qatari Minister Dr. Maryam Al Misnad becomes first female Arab official to visit Taliban-controlled Afghanistan amid earthquake relief mission*. <https://www.thekhybermail.com/qatari-minister-dr-maryam-al-misnad-becomes-first-female-arab-official-to-visit-taliban-controlled-afghanistan-amid-earthquake-relief-mission/>; Sedayedarya. (2025, 2 September). *UAE sends search and rescue team to eastern Afghanistan*, <https://sedayedarya.tv/2025/09/02/uae-sends-search-and-rescue-team-to-eastern-afghanistan/>

27. People's Daily Online. (2025, 24 September). *China's aid brings relief to quake-stricken families in Afghanistan*. <https://en.people.cn/n3/2025/0924/c90000-20370218.html>

و حفظ الصحة؛ حفاظت؛ و پناهگاه - نیازمند سرمایه گذاری قابل توجهی می باشد در آنچه امید است که سایت های موقت کوتاه مدت باشند. شکاف ها در پاسخ توسط سازمان های امداد رسان به دلیل کمبود بودجه برجسته شده است. این منجر به ناتوانی در گسترش عملیات برای برآورده کردن نیازهای موجود و نگرانی هایی است که آنها نمی توانند با نزدیک شدن زمستان نیازهای بهبودی از بحران را برطرف کنند.

ساختارهای هماهنگی بر اساس هنجارهایی ایجاد شده بودند که در دوره قبل از تنظیم مجدد کمک های بشردوستانه وجود داشتند. آنها به طور گسترده ای در نظر گرفته شده بودند تا به راحتی کار کنند. هماهنگی در سطح ملی از طریق رهبری اصلی بشردوستانه و گروه های بین نهادی صورت می گیرد که تمام سکتور ها را گرد هم می آورد، در حالی که در سطح محلی، تیم های هماهنگی ساحوی OCHA با کمیته های زلزله ایجاد شده توسط مقامات افغان کار می کنند. برخی از اشتراک کنندگان از لایه های عملکردی که امکان همکاری در بین سطوح را فراهم می کند قدردانی کردند. دیگران کارایی سیستم را زیر سوال بردند. بازیگران عملیاتی مصاحبه شده در مورد دوباره کاری ابراز نگرانی کردند و خاطرنشان کردند که پاسخ به سمت مناطق قابل دسترسی تر منحرف شده است. در عین حال، فرآیندهای هماهنگی و گزارش های عمومی تصور حضور قوی تر نیروهای امداد رسان را فراتر از آنچه در واقع وجود دارد، ایجاد می کند و شکاف های پوشش را پنهان می کند.

"یک مشکل این بوده است که رهبران کلوستر نهادها را قریه ها اختصاص می دادند و نهادها می گفتند که کمک ها را توزیع می کنند، اما در واقع این کار را انجام نداده اند. این امر شکاف ها و محرومیت ها را ایجاد کرده است اما [در برنامه های هماهنگی و نقشه ها] دیده نمی شوند زیرا کلوستر ها فرض می کنند که هنگامی که یک قریه اختصاص داده می شود، آن قریه تحت پوشش قرار گرفته است. اگر نهادهایی که گفته اند چیزی را پوشش می دهند، نمی توانند چیزی تحویل دهند، نیاز به فرآیند تخصیص مجدد وجود دارد."

- نماینده سازمان های غیر دولتی بین المللی

برخی از بازیگران عملیاتی به همین دلیل از انتقال به یک مدل هماهنگی مبتنی بر منطقه حمایت می کنند.²⁸ که توسط برخی از سازمان های غیر دولتی بین المللی با موفقیت مورد استفاده قرار گرفته است.

تشدید قریب الوقوع بحران: کمک های امدادی بدون ایجاد تاب آوری (RESILIENCE BUILDING)

در زمان نوشتن این بررسی، اکثر نهادهای عملیاتی به پایان مرحله اضطراری عملیات خود و ارزیابی مداوم بازارها و نیازهای بهبودی از بحران، که توسط سازمان ملل متحد در همکاری با موسسات مالی بین المللی انجام شده است، اشاره می کردند. از همان ابتدای پاسخ به بحران، بازیگران عملیاتی در مورد دوام پاسخ میان مدت و بلند مدت ابراز نگرانی کردند. تا حدی، این به دلیل نسبت بالای بودجه اختصاص داده شده فقط برای مرحله اضطراری بود، که یا قرار بود در یک دوره نسبتاً کوتاه از زمان صرف می شود و یا فقط برای تلاش های امداد رسانی اضطراری اختصاص داده شده بود.

"همانطور که ما به سمت بهبودی اولیه حرکت می کنیم ... من نگرانم که این یک مشکل خواهد بود. BHA [دفتر کمک های بشردوستانه ایالات متحده] و PRM [دفتر جمعیت، پناهندگان و مهاجرت ایالات متحده] منابع بزرگ و بدون محدودیت [تمويل مالی] بودند، بنابراین یک شکاف بزرگ باقی مانده و فضای کمتری برای مانور برای ما باقی گذاشته است."

- نماینده نهاد ملل متحد

برخی از بازیگران خاطرنشان کردند که آنها برای جذب بودجه دریافت شده، از جمله برخی از تخصیصات بزرگ و اضافی فقط برای مرحله اضطراری نیز با مشکل مواجه بودند. این برای سازمان های غیر دولتی ملی که تخصیص دریافتی را باید به سرعت توزیع می کردند یک مشکل بزرگ قلمداد می شد.

چندین آژانس عملیاتی این نگرانی را ابراز کردند (که البته هنوز به طور کامل آزمایش نشده است) که مقادیر قابل توجهی از بودجه دریافتی، عملاً به صورت «قرض گرفته شده» مصرف شده است {به این امید که بعداً جایگزین یا جبران شود}؛ خواه این قرض گرفتن از نظر جغرافیایی، موضوعی یا زمانی باشد.

"منابع واقعاً ، واقعاً کمیاب می شوند. من با اطمینان می گویم که اگر هفته آینده، یا امروز، یا فردا چیز دیگری اتفاق بیفتد، ما نمی توانیم با همان سرعت بسیج شویم ... کاهش کمک های مالی به افغانستان بسیار زیاد بوده است."

- نماینده سازمان های غیر دولتی بین المللی

سازمان ملل متحد و سازمان های غیر دولتی بین المللی مصاحبه شده بارها بر اندک بودن بودجه پاسخ به زلزله تأیید شده توسط تمویل کنندگان که نشان دهنده 'پول جدید' است تأکید کردند. بیشتر بودجه ها از محل کمک های مالی موجود تغییر کاربری داده شده یا از ذخایر نهادها برداشت شده است؛ ذخایری که ممکن است توسط تمویل کنندگان جایگزین شوند یا نشوند. این می تواند مناطق دیگر کشور، یا مراحل بعدی پروژه را به طور منفی تحت تأثیر قرار دهد. شماری از فعالان کمک رسانی بین المللی ابراز نگرانی کردند که زلزله سیستم کمک رسانی در افغانستان را با خطر دور باطل بحران دایمی مواجه کرده است که در آن بودجه اضطراری، روند بهبود از بحران را متوقف می کند و تاب آوری را بیشتر از بین می برد.

"اگر ما [جامعه کمک های بین المللی] در اینجا و اکنون کمک کنیم و بعداً نتوانیم برای دراز مدت کمک کنیم - در صورتیکه این تبدیل به واقعیت شود - پس ما در یک چرخه اضطراری مداوم خواهیم بود. هر بار که اتفاقی می افتد، می دانیم که فقط می توانیم برای همین لحظه و همین جا پول بگیریم. بنابراین می دانیم که [بحران] دوباره تکرار خواهد شد و در نتیجه ما فقط به درخواست های اضطراری مکرر برای افغانستان ادامه می دهیم این یک آزمایش جالب خواهد بود تا ببینیم که چگونه ما به عنوان یک جامعه به این پاسخ می دهیم."

- نماینده سازمان های غیر دولتی بین المللی

"رسیدن به پوست و استخوان"

کمبود شدید بودجه بشردوستانه باعث شده است که نهادها نتوانند حتی حداقل ظرفیت لازم برای واکنش سریع به بحران بعدی را تضمین کنند. و نبود تمویل روند بهبودی، افغان ها را در برابر شوک های آینده آسیب پذیرتر می کند.

4. محروم سازی جنسیتی در پاسخ به زلزله و مشکل اخلاقی 'راه حل های موقت/میانبرها'

اکثر ناظران توافق دارند که محدودیت های قانونی ملی در مورد مشارکت زنان مانع بزرگی در برابر پاسخ اولیه به زلزله نبودند. عملیات جستجو و نجات، تخلیه مصدومان طبی و بستری در شفاخانه ها، حداقل در ظاهر، به نظر می رسید که بر اساس جنسیت تبعیض نمی کند و کارکنان زن در ارزیابی نیازها و تلاش های پاسخ شرکت می کنند. مصاحبه شوندگان گزارش دادند که مقامات محلی در کنار کارکنان امداد رسان زن در 48 ساعت اول، در یک فضای غیر معمول همکاری در مرحله اولیه تحت فشار بالای پاسخ کار کردند. با این حال، محدودیت های مشارکت زنان همچنان در جاهای دیگر در سراسر کشور سخت تر می شود و انتظار می رود که هرگونه آسان گیری در طول بحران حاد کوتاه مدت باشد. علاوه بر این، مصاحبه ها با زنان بازماندگان زلزله موانع پنهان برای دسترسی را نشان داد که سکتور کمک رسانی ممکن است به طور کامل آنها را به رسمیت نشناسد و یا ظرفیت رسیدگی به آنها را نداشته باشد.

هشدار جنسیت نهاد UN Women خاطر نشان می کند که در حالی که مقامات دفاکتو از مشارکت زنان در پاسخ به زلزله حمایت کرده اند، سیستم گسترده تر ظلم قانونی و اجتماعی که آنها بر کشور تحمیل کرده اند، تعداد زنان درگیر در تلاش های پاسخ را به شدت کاهش داده است. زنان 17 نفر از 44 عضو تیم ارزیابی مشترک (39% از ماموران سرشماری) را تشکیل می دهند که به شناسایی نیازهای زنان و دختران کمک می کنند. با این حال، حدود 90% از کارکنان طبی حاضر در پروسه پاسخ به بحران مردان بودند و تعداد بسیار محدودی از زنان مجروحین را در شفاخانه ها تدای می کردند.²⁹ این امر پیامدهای جدی برای برآورده کردن مراقبت های طبی اضطراری زنان داشت.

یک زن روستایی بیان داشت که:

"شماری از مردان مصدوم برای تدای به جلال آباد و کابل منتقل شدند، اما بسیاری از زنان به شمول من هنوز هم جراحت هایی داریم که مراقبت صحی مناسب برایشان دریافت نکرده ایم. در اینجا برای زنان شرم آور تلقی می شود که پزشکان مرد را ببینند و تنها یک داکتر زن در دسترس است که او هم رضاکار است. وضعیت آنقدر چالش برانگیز است که او نمی تواند همه نیازمندان را در طول روز ببیند."

- زن باشنده ننگرهار

برخی از زنان مصدوم از تلاش برای دریافت مراقبت های طبی در کل دلسرد شدند. یکی دیگر از مصاحبه شوندگان زن نیازهای مراقبت های صحی برآورده نشده زنان را برجسته کرد:

"به خاطر شرم و به خاطر سنت ها و آداب و رسوم پشتون ما نمی توانیم درد خود را بیان کنیم و زخم های پنهان خود را به کسی نشان دهیم. ما از دواهای خانگی مانند روغن، وازلین و غیره استفاده می کنیم تا درد ما کمی تسکین یابد."

- زن باشنده کنر

یک سازمان غیر دولتی بین المللی که از دفاتر ولایتی در نزدیکی مناطق آسیب دیده و تیم های صحی از قبل موجود برخوردار بود، در اعزام کارکنان صحی، تسهیل کننده ها و قابله های زن خود به قریه های آسیب دیده "اصلاً هیچ چالشی نداشت". آنها توصیف می کنند که چگونه ترتیبات اضافی برای کارکنان زن (مانند محرم،

به عنوان مثال)، "اکنون به سادگی به عنوان هزینه‌ی انجام کار برای ما محسوب می‌شود، بنابراین ما کار را مثل قبل ادامه دادیم و محدودیت جدیدی توسط مقامات وضع نشد که مشکلاتی برای واکنش امدادی ما ایجاد کند"

این نشان دهنده افزایش سطح تحمل است که ممکن است برای سازمان‌ها برای تداوم برنامه‌های خود در کشور مورد نیاز باشد، اما نشان می‌دهد که چگونه تحمل بالا برای محرومیت زنان در میان جامعه بین‌المللی بشردوستانه در افغانستان افزایش یافته است. علاوه بر این، برای هر مداخله موفق گزارش شده، روایت‌های دیگری از زنان آسیب دیده از بحران وجود دارد که با موانع دسترسی به کمک مواجه هستند.

اثر تجمعی محدودیت‌ها، از جمله نیاز به همراهی محرم و مسکن جداگانه، کار را برای زنان چنان دشوار کرده است که در حال حاضر اکثر ادارات در افغانستان عمدتاً کارکنان مرد دارند. همانطور که یکی از نمایندگان بین‌المللی بیان کرد، "به سادگی نگاه کردن به محدودیت‌های کارکنان امداد رسان زن بیش از حد ساده‌انگارانه است." مشوره‌ها تحت یک میکانیزم پاسخگویی مشترک تأیید کرد که در برخی از مناطق آسیب دیده کارکنان زن حضور کم دارند یا اصلاً حضور ندارد و این دسترسی زنان و دختران به خدمات را محدود می‌کند. زنان به طور خاص خواستار فضاهای امن، بخش‌های سرپایی جداگانه و مراقبت از کارکنان زن برای برآورده کردن نیازهای صحتی و حفاظتی خود بودند.³⁰ مصاحبه‌ها برای این بررسی این یافته‌ها را تقویت می‌کند. یکی از مصاحبه‌شوندگان جامعه‌خاطر نشان کرد: "زنان نمی‌توانند به دلیل ازدحام مردان و کمبود شدید تشناب، که به ویژه زنان و کودکان را تحت تأثیر قرار می‌دهد، بیرون بروند."

در همین حال، روند گسترده‌تر ملی برای سلب بیشتر زنان از حقوق بشر در حال تشدید است. جدای از پاسخ به زلزله، محدودیت‌های جدید مانع ورود کارکنان زن به محوطه‌های سازمان ملل متحد می‌شود که در عمل به مثابه محاصره است.³¹ تعداد کمی از مصاحبه‌شوندگان ابراز نگرانی کردند که محدودیت‌های مشابه ممکن است به زودی به سازمان‌های دیگر، که قبلاً در امان بودند، گسترش یابد. علاوه بر این، در زمان نوشتن این مقاله، افغانستان بیش از ۴۸ ساعت بدون اینترنت و تلفن همراه آفلاین شد و این نگرانی‌ها را به وجود آورد که قطع اینترنت از سوی طالبان ادامه یابد و گسترش یابد و زنان را بیشتر منزوی کند و عملیات‌های امدادی را تضعیف کند.

پیام‌های ضد و نقیض مقامات طالبان وضعیت را پیچیده‌تر کرده است. یکی از مصاحبه‌شوندگان سازمان ملل متحد یادآور شد که در اعلامیه اولیه از کابل آمده است که کارکنان امداد رسان زن می‌توانند در واکنش به زلزله شرکت کنند. کارکنان محلی از سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی و سازمان‌های غیردولتی ملی از این پنجره فرصت برای انجام کار خود استفاده کرده‌اند و در عین حال می‌دانستند که این کار می‌تواند محدود شود. یک زن امداد رسان محلی گفت:

"وضعیت آنقدر وخیم بود که مردان و زنان، چه از تیم‌های ما، جوامع و یا حتی مقامات، از نظر عاطفی اشک می‌ریختند و همه ما دست به دست هم برای نجات جان مردم و ارزیابی نیاز مردم کار می‌کردیم. در آن زمان، ما زیاد به محدودیت‌ها و موانع فکر نمی‌کردیم."

- زن امداد رسان محلی

دیگر یک معضل نیست؟ سازگاری کارکنان بشردوستانه با محرومیت جنسیتی

گزارش قبلی حقوق بشر، تجزیه و تحلیل معضلات اخلاقی برای اقدامات بشردوستانه در افغانستان (2023)، درد و رنج اخلاقی اولیه و 'بحث‌های سمی' در سازمان‌های امدادی که در افغانستان کار می‌کنند در برابر فرمان طالبان علیه زنان را بررسی کرد.³² معضل ماندن در افغانستان و ادامه خدمت به مردم نیازمند و یا اتخاذ موضع اصولی با امتناع از رعایت محدودیت‌های مقامات در عمل به نفع اولی حل شد. خشم به تدریج جای خود را به پذیرش عملگرا تر داد، زیرا سازمان‌ها به دنبال راه‌هایی برای ادامه فعالیت تحت قوانین جدید بودند. اکثراً راه حل‌هایی مانند تکیه بر واسطه‌های مرد، تفکیک کارکنان زن یا کار از راه دور از خانه را اتخاذ کردند.

30. UNFPA (2025).

31. United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA). (2025, 11 September). *UN in Afghanistan calls for*

lifting of restrictions on female staff accessing UN premises.

<https://unama.unmissions.org/un-afghanistan-calls-lifting-restrictions-female-staff-accessing-un-premises>

32. Bowden, M., Hakimi H., Harvey, P., Nemat, O., Moosakhel, G-R., Stoddard, A., Thomas, M., Timmins, N. and Voight, T. (2023). Navigating ethical dilemmas for humanitarian action in Afghanistan. Humanitarian Outcomes

https://www.humanitarianoutcomes.org/sites/default/files/publications/ho-ukhih_afghanistan_final_6_21_23.pdf

تا کنون، دسترسی داشتن و خدمت به مردم با صرف هزینه عادی سازی محرومیت زنان حفظ شده است. محدودیت‌های شدیدتر، از جمله مسدودسازی اینترنت که می‌تواند راه‌حل‌های از راه دور را ناممکن سازد، سوال عمیق‌تری را برای این بخش مطرح می‌کند: آیا خط سرخی بین سازگاری عمل‌گرایانه و مشارکت اخلاقی (همدستی در نقض اخلاق) وجود دارد که روزی به آن برسیم، یا این خط سرخ مدام در حال عقب‌نشینی خواهد بود؟ فراتر از عدم موفقیت در پیشبرد آزادی زنان در افغانستان، چنین تمکینی، اعتبار خارجی سازمان‌های کمک‌رسان را که پیش از این مورد انتقاد شدید قرار گرفته‌اند، به خطر می‌اندازد و همچنین با قرار دادن کارکنان در معرض آسیب اخلاقی،³³ روحیه داخلی آنها را تضعیف می‌کند.

برخی از جواب‌ها ممکن است در روز پس از زلزله نهفته باشند، زمانی که برخی از مقامات محلی به طور فعال مشارکت زنان را در پاسخ به بحران تضمین کردند و برخی دیگر حداقل آن را منع نکردند. توانایی در ارجح دانستن گزینه و همبستگی بشردوستانه بر دستورالعمل‌های محدودکننده مقامات مرکزی، با حضور سازمان‌های افغانی - و برخی سازمان‌های غیردولتی بین‌المللی - تقویت شد؛ سازمان‌هایی که پیش از این کارکنان زن آموزش‌دیده و نیروهای ارتباط با جامعه محلی را در مناطق آسیب‌دیده مستقر کرده بودند. این نشان می‌دهد که در شرایط کنونی، اتخاذ یک رویکرد محلی و کم‌حاشیه برای آموزش کادرهای آماده به خدمت از زنان می‌تواند مزایای متعددی را به همراه داشته باشد.

دسترسی به قیمت زیر پا گذاشتن اصول

محرومیت جنسیتی همچنان بدتر می‌شود، زیرا سازمان‌های امداد رسان همچنان با آن سازگار می‌شوند. دسترسی عملیاتی حفظ شده است اما به قیمت مصالحه عمیق به حقوق بشر و اصول بشردوستانه و کیفیت برنامه. ایجاد و دفاع از فضاها محلی زنان و کادرهای امدادگر زن، مسیری به سوی همبستگی فعال به جای سازگاری منفعلانه ارائه می‌دهد.

³³. For example, Washington Post. (2024, 28 August). *Afghanistan goes back to war — against women*. <https://www.washingtonpost.com/opinions/2024/08/28/afghanistan-taliban-women-law-repression/> The Washington Post; Slim, H. (2023, 11 January). Humanitarians must reject the Taliban's misogyny. *Global Policy Journal*. <https://www.globalpolicyjournal.com/blog/11/01/2023/humanitarians-must-reject-talibans-misogyny> [globalpolicyjournal.com](https://www.globalpolicyjournal.com)

5. نتیجه‌گیری‌ها و پیامدهای عملی

ابتدا باید اذعان کرد که واکنش به زلزله در شرق افغانستان نشان دهنده تعهد و مهارت پاسخ دهندگان محلی، ملی و بین‌المللی است که در شرایط فوق‌العاده دشوار فعالیت می‌کنند.

سیستم بین‌المللی در روزهای اول به شیوه‌ای قابل پیش‌بینی وارد عمل شد و آخرین ذخایر و بودجه‌های منقطع خود را مصرف کرد. این رویکرد، این واقعیت را پنهان می‌کرد که با خروج ایالات متحده از نقش تمویل‌کننده اصلی و کاهش گسترده بودجه‌های بشردوستانه در سراسر جهان، وضعیت بنیادین [سیستم] تغییر کرده است.

با توجه به اینکه بازچارچوب دهی سکتور کمک‌های بین‌المللی در حال انجام و سرنوشت آن نامشخص است، هر گونه توصیه‌ای که در اینجا ارائه می‌شود فقط می‌تواند نشانه‌ای و موقت باشد. با این حال، این بحران بر نیاز به سازگاری‌های ساختاری عمده با سیستم کمک‌ها تأکید کرده است تا واقعیت جدیدی از منابع به شدت محدود و کاهش مشارکت بین‌المللی را منعکس کند. علاوه بر این، شرایط محرومیت سیستماتیک جنسیتی و انکار حقوق که توسط رژیم طالبان انجام می‌شود، اخلاقیات همین تعامل را زیر سؤال می‌برد.

در میان عناصری که بهترین عملکرد را داشتند (از جمله در زمینه چالش‌های جنسیتی)، رویکردهای مبتنی بر منطقه بودند که عملیات واکنش به موقع و تعامل عمل‌گرایانه با مقامات محلی را برای دسترسی به جوامع آسیب‌دیده امکان‌پذیر ساختند بزرگترین کمبودها در حجم کلی بودجه بود، به ویژه برای بازیابی پس از بلایای حاد، و در ارائه خدمات MHPSS. در نهایت، موضوع اخلاقی همدستی در تحت سلطه درآوردن زنان افغانستانی حل‌نشده باقی مانده است و سایه‌ای بر کل فعالیت بشردوستانه افکنده است اتخاذ یک موضع فعال‌تر برای به چالش کشیدن محرومیت زنان، مطمئناً خطراتی را به همراه خواهد داشت - برای سازمان‌های امداد رسانی و همچنین برای زنانی که با آنها کار می‌کنند و از آنها دفاع می‌کنند. این خطرات، و این احتمال که دسترسی بشردوستانه در افغانستان ممکن است بیشتر تضعیف شود، یک دوراهی اخلاقی ایجاد می‌کند، اما این دوراهی ارزشمند است که با آن روبه‌رو شویم تا از همدستی در یک سیستم غیرقابل قبول محروم‌سازی جلوگیری کنیم.

طرح توصیه‌های عملیاتی دقیق که سازمان‌های منفرد بتوانند به آسانی آنها را اجرا کنند، فراتر از حیطه اختیارات این بررسی سریع است - بررسی که در بحبوحه یک واکنش اضطراری در حال انجام و اختلال عمیق در سیستم کمک‌رسانی جهانی انجام شده است. در عوض، موارد ذیل به دنبال اطلاع‌رسانی اندیشه و گفتگوی جمعی در مورد پالیسی استراتژیک و اصلاحات ساختاری برای کمک به افغانستان است.

نتیجه گیری: کاهش تمویل سیستم کمک های مالی در افغانستان را به نقطه شکست کشانده است

حوزه اقدام: ظرفیت ها و منابع محدود را بر روی سیستم های پاسخگویی محلی متمرکز کنید

OCHA، نهادهای ملل متحد و سازمان های غیر دولتی بین المللی

رویکردهای متمرکز و مبتنی بر منطقه را برای عملیات و هماهنگی به کار بگیرید. دفاتر و فعالیت های سطح ملی را کاهش دهید تا به یک رویکرد عملیاتی مبتنی بر منطقه روی آورید؛ به منظور متمرکز کردن ظرفیت محدود در یک منطقه جغرافیایی مشخص، به جای پراکنده کردن آن.

ساختارهای هماهنگی متمرکز در سطح کشور که منعکس کننده حضور سیاسی / دیپلماتیک سازمان ملل متحد در کشورها است، دیگر واقع بینانه یا مقرون به صرفه در محیط مالی فعلی نیست. همانطور که منابع و تعداد پرسنل کاهش می یابند، تلاش ها برای حفظ پوشش ملی از طریق هماهنگی از راه دور که از کابل سرچشمه می گیرد، تنها ظرفیت را بیشتر تضعیف می کند. هماهنگی فقط زمانی کار می کند که هماهنگ کنندگان از نظر جسمی در نقطه تحویل حضور داشته باشند و توانمند باشند. در نهایت، یک رویکرد مبتنی بر منطقه تصدیق می کند که عملیات و هماهنگی مؤثر، مکانی هستند، نه بوروکراتیک یا مبتنی بر وظایف محوله - این امر به حضور و ظرفیت برای اقدام بستگی دارد.

ساختارهای هماهنگی تحت رهبری سازمان ملل و درخواست کمک اضطراری برای زلزله، بر اساس روش های کاری فعال شدند که پیش از بحران تمویل مالی و تسلط طالبان وجود داشتند. در مراحل پایانی واکنش اضطراری، تقاضا برای هماهنگی مبتنی بر منطقه افزایش یافت، که این سؤال را مطرح می کند که چگونه ممکن بود این امر از آغاز مرحله پاسخ و یا درخواست کمک گنجانده شود.

فعالان بشردوستانه ملی و محلی

به ایجاد ظرفیت های داخلی برای جستجو، نجات و پاسخ فوری ادامه دهید.

از تجربیات این پاسخ به زلزله بیاموزید و ظرفیت های جستجو، نجات، پاسخ فوری و بهبودی را تقویت کنید. امکان دسترسی برای سازمان های بشردوستانه افغان و بین المللی، به شمول تسهیل دسترسی زنان امداد رسان به طوری که آنها بتوانند به زنان و دختران نیازمند دسترسی پیدا کنند را فراهم کرده و از آن حمایت کنید. اتصال (یا ارتباطات) را به عنوان یک جریان حیاتی برای دسترسی مردم در سراسر افغانستان به حمایت از سوی جهان خارج، بازیگران محلی و بخش خصوصی حفظ کنید. بازیگران جامعه مدنی افغانستان باید از فضایی برای فعالیت دفاع کنند که به اصول بشردوستانه احترام بگذارد و بی طرفی و استقلال را به شمول توانایی دسترسی به زنان و دختران فراهم کند.

نتیجه گیری: نظام کمک‌رسانی به عادی‌سازی یا محرومیت زنان کمک کرده است، در حالی که این وضعیت همچنان بدتر می‌شود

حوزه اقدام: استراتژی‌های جمعی و عملی برای گسترش مشارکت و دسترسی زنان در مخالفت با اقدامات محرومیت جنسیتی را انکشاف دهید.

سازمان‌های غیر دولتی بین‌المللی و افغانی

کادرهای آگاهی‌رسانی آموزش‌دیده زنانه و فضاهای ویژه زنان، از جمله استفاده تطبیقی از مدارس یا مراکز صحت، ایجاد کنید تا مشارکت زنان بتواند در پاسخ کمک‌رسانی گنجانده شود.

در حالی که پاسخ به زلزله نشان داد که زنان می‌توانند در کمک‌رسانی سهم بگیرند و مشارکت می‌کنند، البته زمانی که مقامات اجازه می‌دهند یا چشم‌پوشی می‌کنند، این فرصت‌ها شکننده و نامتوازن هستند. با این حال، هنگامی که کارکنان و داوطلبان زن از قبل در عملیات مشارکت دارند، و هنگامی که فضاهای امن اجتماعی برای زنان از پیش وجود دارد، مشارکت آنها کمتر در معرض آسیب ناشی از احکام در حال تغییر قرار می‌گیرد. بنابراین، بازیگران عملیاتی باید در حفظ کادرهای دائمی از کارکنان زن آموزش‌دیده برای آگاهی‌رسانی و فضاهای از پیش ایجاد شده ویژه زنان - از جمله استفاده انعطاف‌پذیر از مدارس یا مراکز بهداشتی - سرمایه‌گذاری کنند؛ این کار تلاشی است در جهت تبدیل مشارکت زنان به یک ویژگی ذاتی در سازوکارهای پاسخ به بحران، به جای اینکه موضوعی برای مذاکره باشد.

جمعیت هلال احمر افغانی و دیگر بازیگران جامعه مدنی

با مقامات دفاکتو برای دفاع و گسترش یک فضای عملیاتی وارد تعامل شوید که به اصول بشردوستانه احترام می‌گذارد و بی‌طرفی و استقلال را به شمول توانایی دسترسی به زنان و دختران فراهم می‌کند.

جمعیت هلال احمر افغانستان (ARCS) به طور خاص، نقشی حیاتی، کمکی و ارتباطی در این زمینه ایفا می‌کند.

همه بازیگران بشردوستانه و حقوق بشر باید به طور جمعی استفاده از روش‌های از راه دور برای زنان و دختران، از جمله آموزش آنلاین و ارائه اطلاعات، از جمله استفاده از راه‌های ارتباطی انعطاف‌پذیر مانند اتصال ماهواره ای (به عنوان مثال Starlink) را بررسی کنند. بالاتر از همه، حرکت از موضع مداخلات محتاطانه به سمت موضع همبستگی اصولی و زیرکانه از این طریق، نه تنها مشارکت زنان را تقویت می‌کند، بلکه به بازگرداندن عاملیت اخلاقی به کارکنان کمک‌رسانی که احساس می‌کنند در یک سیستم ناعادلانه شریک جرم هستند، نیز کمک خواهد کرد.

نتیجه گیری: جوامع بهبود روانی را مانند هر نیاز دیگر حیاتی می‌بینند - اما این بخش حمایت کمی دریافت می‌کند

حوزه اقدام: برای رفع شکاف در خدمات حمایت روانی و صحت روانی ظرفیت سازی کنید

ملل متحد و سازمان‌های غیر دولتی بین‌المللی

از سازمان‌های افغان برای رفع نیازهای حاد صحت روانی جمعیت آسیب دیده از حوادث از طریق رویکرد های مبتنی بر جامعه حمایت کنید.

MHPSS زمانی به طور مناسب و موثرتر ارائه می‌شود که توسط افراد آموزش دیده از همان جوامع و زمینه فرهنگی ارائه شود. سازمان‌های افغانی که این خدمات را در اولویت قرار می‌دهند و کارمندان عادی

و رضاکاران جامعه را برای ارائه حمایت روانی اجتماعی کوتاه و گروهی مجهز می کنند، می توانند به رفع نیازهای حاد صحت روانی جمعیت آسیب دیده از فاجعه کمک کنند. همانطور که امدادگران محلی خاطرنشان می کنند، برنامه ریزی MHPSS هنگامی که با حمایت از معیشت یا تولید درآمد ترکیب می شود، به ویژه با استقبال خوبی مواجه می گردد، و نه تنها تسکین روانی، بلکه ابزارهای ملموسی را برای جوامع فراهم می کند تا بحران را تحمل کرده و از آن عبور کنند. علاوه بر این، با ایجاد فضاهای گروهی برای زنان، چنین ابتکارات نیز می توانند به عنوان نقاط ورودی برای رسیدگی به نیازهای اجتماعی و عملی گسترده تر زنان و شمولیت آنها عمل کنند.

نتیجه گیری: بازیگران تامین مالی، کانال ها و استراتژی های فوری جدید مورد نیاز است

حوزه اقدام: دامنه وسیع تر از منابع مالی را شناسایی، بسیج و هماهنگ کنید

تمویل کنندگان

هماهنگی بین سازمان های دولتی کمک کننده برای جمع آوری منابع بشردوستانه برای پاسخ سریع به بحران و بین موسسات مالی بین المللی برای پیگیری بهبود و تامین مالی انعطاف پذیری.

واکنش به زلزله عمدتاً از طریق منابع مالی بشردوستانه که مجدداً برنامه ریزی شده بودند یا به سرعت بسیج گردیدند، تأمین مالی شد و چشم انداز کمی برای پر کردن مجدد این منابع جهت نیازهای جاری یا بهبودی پس از بحران وجود دارد. گرچه نبود یک پل ارتباطی بین بودجه اضطراری کوتاه مدت و حمایت بلندمدت برای بهبودی پس از بحران چیز جدیدی نیست، اما در محیط فعلی کاهش بودجه های بشردوستانه، نتیجه یک چرخه از واکنش های موقتی است، بدون سرمایه گذاری پایدار در انعطاف پذیری یا بازسازی - سیستمی که برای بلایای مکرر مهیا شده است. بنابراین، پر کردن این شکاف نیازمند یک توالی بندی سنجیده تر ابزارهای مالی خواهد بود که با تأمین مالی مشترک تمویل کنندگان برای واکنش فوری آغاز می شود و پس از آن، پس از برآورده شدن شرایط تعامل، تأمین مالی بهبودی از سوی مؤسسات مالی بین المللی دنبال می گردد. چین، کشورهای خلیج فارس و سایر تمویل کننده های غیر DAC باید به ویژه تشویق شوند تا در میکانیزم های مشترک، خواه CERF، صندوق بشردوستانه افغانستان یا سایر مکانیزم های مالی پیش بینی شده کمک کنند.

در شرایط کاهش کمک ها و منابع محدود، تمویل کنندگان باید بر توانمندسازی بازیگران بشردوستانه بین المللی برای حفظ پایه های اساسی سیستم پاسخ تمرکز کنند. آنها باید بپرسند که نهاد های اصلی برای ادامه فعالیت و پاسخ موثر به شوک های جدید به چه چیزی نیاز دارند. تمویل کنندگان همچنین باید در نظر بگیرند که چگونه از دیپلماسی بشردوستانه در دنیای چند قطبی به طور فزاینده ای حمایت کنند، با تمویل کننده های غیر DAC و کشورهای همسایه برای تامین مالی برای پاسخ ها کار کنند و با مقامات دفاتر برای دسترسی بشردوستانه، حفظ ارتباطات و حقوق زنان داد خواهی کنند.

Asian Development Bank (ADB). (2025, 17 September). *ADB to provide \$3 million in emergency earthquake relief for Afghanistan*. <https://www.adb.org/news/adb-provide-3-million-emergency-earthquake-relief-afghanistan>

Bowden, M., Hakimi H., Harvey, P., Nemat, O., Moosakhel, G-R., Stoddard, A., Thomas, M., Timmins, N. and Voight, T. (2023). *Navigating ethical dilemmas for humanitarian action in Afghanistan*. Humanitarian Outcomes. https://www.humanitarianoutcomes.org/sites/default/files/publications/ho-ukhih_afghanistan_final_6_21_23.pdf

Financial Tracking Service. (n.d.). *Afghanistan 2025 individual funding flows*. OCHA. Retrieved 3 October 2025 from <https://fts.unocha.org/countries/1/flows/2025>

International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies. (IFRC). (2025, 19 September). *Afghanistan: Earthquake response emergency appeal DREF No MDRAF019*. <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-earthquake-response-emergency-appeal-dref-no-mdraf019>

International Organization for Migration (IOM). (2025, 29 September). *Flash update #12 – Earthquake in eastern Afghanistan (Kunar, Nangarhar, Laghman)*. <https://reliefweb.int/report/afghanistan/flash-update-12-earthquake-eastern-afghanistan-kunar-nangarhar-laghman-29-september-2025>

Khyber Mail. (2025, 4 September). *Qatari Minister Dr. Maryam Al Misnad becomes first female Arab official to visit Taliban-controlled Afghanistan amid earthquake relief mission*. <https://www.thekhybermail.com/qatari-minister-dr-maryam-al-misnad-becomes-first-female-arab-official-to-visit-taliban-controlled-afghanistan-amid-earthquake-relief-mission/>

Mishra, V. (2025, 17 September). *Afghanistan faces 'perfect storm' of crises, UN warns*. UN News. <https://news.un.org/en/story/2025/09/1165870>

People's Daily Online. (2025, 24 September). *China's aid brings relief to quake-stricken families in Afghanistan*. <https://en.people.cn/n3/2025/0924/c90000-20370218.html>

Sedayedarya. (2025, 2 September). *UAE sends search and rescue team to eastern Afghanistan*, <https://sedayedarya.tv/2025/09/02/uae-sends-search-and-rescue-team-to-eastern-afghanistan/>

Slim, H. (2023, 11 January). Humanitarians must reject the Taliban's misogyny. *Global Policy Journal*. <https://www.globalpolicyjournal.com/blog/11/01/2023/humanitarians-must-reject-talibans-misogyny-globalpolicyjournal.com>

United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA). (2025, 11 September). *UN in Afghanistan calls for lifting of restrictions on female staff accessing UN premises*. <https://unama.unmissions.org/un-afghanistan-calls-lifting-restrictions-female-staff-accessing-un-premises>

United Nations Central Emergency Response Fund (CERF). (n.d.). *CERF allocation, Afghanistan earthquake. 1 September 2025*. <https://cerf.un.org/what-we-do/allocation/2025/summary/CERF-AFG-25-RR-1484>

United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA). (2024 , 19 دسامبر). *Afghanistan humanitarian needs and response plan*. <https://humanitarianaction.info/plan/1263>

OCHA. (2025, 4 August). *Afghanistan returnees overview (as of 26 July 2025)*. <https://www.unocha.org/publications/report/afghanistan/afghanistan-returnees-overview>

OCHA. (2025 , 9 سپتامبر). *Afghanistan: Eastern region earthquake response plan (September 2025–December 2025)*. <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-eastern-region-earthquake-response-plan-sep-2025-dec-2025>

OCHA. (2025, 25 September). *Afghanistan: Situation update #7 - Eastern region earthquake response*. <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-situation-update-7-eastern-region-earthquake-response-25-september-2025>

United Nations Population Fund (UNFPA). (2020). *Minimum initial service package (MISP) for SRH in crisis situations*. <https://www.unfpa.org/resources/minimum-initial-service-package-misp-srh-crisis-situations>

UNFPA. 2025. *Community Voices Bulletin Kunar and Jalalabad earthquake response Afghanistan*, Edition #1. <https://reliefweb.int/report/afghanistan/community-voices-bulletin-kunar-and-jalalabad-earthquake-response-afghanistan-edition-1-september-2025>

UNICEF. (n.d.). *Eastern region earthquake response plan. Sept 2025 – March 2026*. <https://www.unicef.org/afghanistan/documents/eastern-region-earthquake-response-plan>

UN Women. 2025. *Gender Alert: Needs of women and girls after the eastern Afghanistan earthquake*. <https://reliefweb.int/report/afghanistan/gender-alert-needs-women-and-girls-after-eastern-afghanistan-earthquake>

Washington Post. (2024, 28 August). *Afghanistan goes back to war — against women*. <https://www.washingtonpost.com/opinions/2024/08/28/afghanistan-taliban-women-law-repression/> The Washington Post

World Food Programme (WFP) Afghanistan. 2025. *Situation report*. August 2025, <https://reliefweb.int/report/afghanistan/wfp-afghanistan-external-situation-report-11-september-2025>

World Food Programme (WFP). (2025, 2 October). *WFP responds to the earthquakes in Afghanistan amid rising humanitarian needs*. <https://www.wfp.org/news/wfp-responds-earthquakes-afghanistan-amid-rising-humanitarian-needs>

World Health Organization (WHO) Afghanistan. (2025, 4 August). *Public health situation analysis (PHSA)*. <https://cdn.who.int/media/docs/default-source/2021-dha-docs/phsa-afghanistan-270825-final.pdf>

WHO Afghanistan. (2025, 25 September). *Earthquake in eastern Afghanistan*. WHO situation report number 12. <https://www.emro.who.int/images/stories/afghanistan/afghanistan-earthquake-sitatuion-report-12-25-september-2025.pdf>

Yunus Yawar, M. and Greenfield, C. (2025, 1 September). *Funding cuts to Afghanistan obstruct earthquake response*. Reuters. <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/funding-cuts-afghanistan-obstruct-earthquake-response-2025-09-01/>

ضمیمه: افراد مصاحبه شده

مصاحبه های حضوری در مناطق آسیب دیده (ناشناس)

نمایندگان قریه و جامعه

- نماینده قریه 1 کتر (مرد)
- نماینده قریه 2 کتر (مرد)
- نماینده قریه 3 کتر (مرد)
- نماینده جامعه 1، کتر (مرد)
- نماینده جامعه 2، کتر (مرد)
- نماینده جامعه 3، کتر (مرد)
- نماینده جامعه 4، کتر (مرد)
- نماینده جامعه 5، نگرهار (مرد)
- نماینده جامعه 6، نگرهار (مرد)
- نماینده جامعه 7، نگرهار (مرد)

بزرگان جامعه

- بزرگان جامعه 1، نگرهار (مرد)
- بزرگان جامعه 2، نگرهار (مرد)
- بزرگان جامعه 3، نگرهار (مرد)

امدادگران محلی افغان

- امدادگر 1، کتر (مرد)
- امدادگر 2، کتر (مرد)
- امدادگر 3 کتر (زن)
- امدادگر (و باشندده) 4، نگرهار (زن)

باشندگان

- باشندده 1 نگرهار (زن)
- باشندده 2، نگرهار (زن)
- باشندده 3، کتر (زنان)

مصاحبه های از راه دور

نمایندگان دولت و تمویل کننده ها

- آلستر برنت - اداره امور خارجه، کشورهای مشترک المنافع و توسعه
- فرانسوا گومنز - عملیات حفاظت مدنی و کمک های بشردوستانه اروپا

سازمان های غیر دولتی بین المللی

- خیریه لوکایا - Save the Children
- هانس حوهانسن - ACTED
- یوهان ماوگر - Handicap International
- محمد نصرت حمیدی - شورای پناهندگان نروژ
- شهزاد حمیل - Concern Worldwide
- ضیا مایار - شورای پناهندگان دانمارک

سازمان های غیر دولتی ملی و محلی (ناشناس)

- امدادگر (مرد) - سازمان غیر دولتی ملی
- امدادگر (زن) - سازمان غیر دولتی محلی، کنر

جنبش صلیب سرخ/هلال احمر

- حوی سینگال - فدراسیون بین المللی صلیب سرخ و جمعیت هلال احمر

نهاد های سازمان ملل متحد

- حان ایلیم - برنامه جهانی غذا
- کیتی کاری - دفتر هماهنگی امور بشردوستانه
- راؤول کومبا - برنامه جهانی غذا
- عرفات جمال - UNHCR
- آنا ماریا لیل - صندوق جمعیت ملل متحد
- تاج الدین اویوال - یونیسف

کارشناسان مستقل

- محبوب عباسی - ACAPS
- مارک باودن - مستقل

تحولات عظیم:
چگونه یک سکتور
بشردوستانه در بحبوحه
آشفتگی به زلزله 2025
افغانستان پاسخ داد